

AMERIKA

Naročnina
\$2.00
na leto.

ST. 23. NO 23.

CLEVELAND, OHIO V TOREK 21. MARCA 1911

VOL. IV

Mestne novice.

Smrt se čimdalje pogostoma oglašuje v naši naselbini; skoro vsak teden nam pobere dva rojaka.

PRETEP.

—Umrla je Frančiška Papež, 917 Addison Rd. Stara je bila 44 let. Doma je bila iz fare Ambros. Tukaj zapušča žaljočega soprog, 3 hčere, sestro in brata, v domovini pa mater in 3 sestre. V Ameriki je bivala vsega skupaj 5 let. Bodí ji lahka tuja zemlja!

—Starijem Zakrajšek na E. 41. Et. je umrl sinček, starišen! Butala pa poldruge leto star siček. Naše sožalje. Pogreb zgorej omenjenim sta priredila Zakrajšek in Zele.

—Novo čistilnico, likalnico in barvalnico oblek so otvorili rojaki Kos in brata Kunstelj in sicer na 6428 St. Clair ave. Želimo obilo uspeha.

—V nedeljo zjutraj je zopet prišla nekaterim korajža v roke, da so posegli po nože in se med seboj nekoliko poklali. Enega so odpeljali v St. Clair bolnišnico, umirajočega, dočiu je policija spravila dva podključ.

—Lepi lepaki društva "Lunder Adamič" vabijo na lepo igro "Učenjak", ki se vrši v nedeljo zvečer v Knausovi dvorani. Igra ima jako zanimivo vsebino, in ker toliko časa nismo že videli kake večje igre, bo nam ravno sedaj "precej ustrezeno z njo". Rojakom torej pripomočamo, da se obilno udeleže te igre. Čisti dobiček igre je namenjen za zgradbo Sokolskega doma. Več povemo prihodnjič.

—Nevarno je zbolel Tom L. Johnson, bivši župan clevelandški in znani organizator našega mesta Zdravnikov pravijo, da je teško, če bo prestal to bolezni. Ljudstvo v mestu se zelo zanimala za njegovo zdravje, ker mogoče je bilo, da bi letos je seni zopet nastopal kandidat demokratske stranke za župana, za katerega je bil prej že štirikrat zvoljen.

—Zalostna tragedija se je odigrala v nedeljo zvečer na progi Lake Shore železnice in E. 49. ceste blizu St. Clairja. Sestletni dečko Ernest Baker se je nahajjal na tiru železnice, ko pridržil vlak Lake Shore železnice. V istem trenutku pa skočil pred veliko lokomotivo rumunski delavec Andrej Komit in skuša z vso silo se polotiti dečka, da ga otme smrti. Poščičilo se mu je glečka odstrani, ko ga je stroj že nekoliko zadel, a v trenutku, ko hoče Komit tudi sam seogniti smrti, ki je prihajala z vlakom, ga slednji podre in popolnoma zmečka, da so leteli kosi trupla na vse strani. Dečka so privesli domov, kjer je tudi umrl v naročju očeta. Policija se trudi, da poizve za sorodniki ubitega pozrtovalnega junaka, če ima ženo ali otroke, da se za ste kolikor mogoče preskrbi.

—Nekako naglooma, ne da bi kdo sodil, da je bolezan nevaran, je umrl v četrtek 37. letni John Kraševac. Boleshal je sedem mesecev za sušico. Ker je bila bolezan dolga, se lahko sodi, da je šlo trdo za življenje, vstop k umini, in so že plačali zmeske, je zopet odstopila.

dan v tovarno si služit borenga kruha, in tako tudi ta dan. Doma so ostali oče in trije dečki, stari 5, 4, 3 leta. Opoldne jih je oče pripravil še nekaj kosila, a kmalu potem je opomnil starejšega stačka, da mu je slabo, da naj teče k sedetu Požaru, da počliče tetu, mali čvrst deček teče očes obuvala in brez pokrivala v ostri zimi v ledene mrazu, da opravi to, kar mu je ata naročil. Gospa Požun takoj hiti v hišo, a oče je bil že mrtev. Tačko so naznani pogrebni krovni, da se stvar pregleda in naznani soprog, v tovarni. Zalosten, v srce segajoč prizor je bil v hiši. Mladi dečki so se jokali, eden bolj usmiljeno kot drugi, tresli so se v mrzli, nezakurjeni hiši, da človek skoraj ni mogel imeti suhega očesa, ko jih je pogledal. Oče je umrl, ki jih je ljubil, name ni doma, prijateljev ni, nobenega ni! Ubogi otroci!

Truplo je bil prepeljano v mrtvanično A. Grdin, odkoder se je vršil pogreb v sobote zjutraj. Pokojni je bil doma od fare Starirg pri Raketu; v Ameriki je bival 6 let! v starosti domovini ima še starši. Najpočiva v miru od teškega zemeljskega truda.

In sedaj naj vsake izmed nas pogleda, kaj so društva. Slučaj, kot je ta, nam jasno in z veseljčko pokaze, kaj se pravi umreti brez društva. Za pogreb se že naredi, toda potem pride siromaščina, sirote ostanejo same. Hugo je bitj bolan brez podpore društva in potem umreti ter pustiti svoje drage v revščini. Vsak naj bi podpiral vsaj eno društvo, in koliko koristi bi imel od tega sam ali pa drugi, ker društveni denarji, in iz teh se nabere velika svota, ki bo prav prišla revščina in potrebnim. Ali ste že član Narodne Dobrodelenne družbe? Če niste, upišite se takoj, in ponagajte z milodarnimi zmanjševati bedo in tugo med lastnimi brati v naši naselbini Cleveland je imel vedno usmiljene rojake, in upamo, da tudi sedaj, ko igamo družbo s tako vzvišenim namenom, ne bo dolgo časa trpel, ko nas bo vsaj 500 zraven. Oglasite se pri tajniku, predsedniku ali blagajniku, ali sploh pri kakem članu. Plača za celo leto je samo 50 centov.

—Nova pošta je bila v pondeljek izročena mestu Clevelandu. K slavnosti so prišli generalni pravnik Wickersham, ktor zastopnik avize in vlade sodnik Landis iz Chicage in gubernator Harmon. V pondeljek popoldne pismonoše niso nosili pisem in drugih stvari, ker je poštar Mr. Floyd določil, da razkazujejo pismonoše notranjosti opravo novega postopja občinstvu. Nova pošta v Clevelandu je veljala 4 milijone dollarjev in delai so jo 9 let.

—Poštni uslužbeni, ki so v Clevelandu hoteli ustanoviti svojo unijo, so se sedaj izjavili, da jo ne ustanove. Stotrideset uslužencev, ki so že prijavili

Iz delavskih krogov.

Natančno poročilo zvezinega urada, kako se plačujejo delavci po ameriških farmah.

PREMOGARSKA NESREČA.

Washington, 20. marca. Kakor poroča poljedelski oddelek naše vlade so znašale povprečne mesečne plače ameriških delavcev na farmah \$27.50, dočim so bile pred 20 leti za 25 odstotkov nižje. Poljedelski oddelek pravi, da so to največje plače, kar so jih dobivali poljedelski delavci v zadnjih 45 letih. Zajedno z zgorej omenjenimi plačami je seveda tudi že prostota hrana in stanovanje. Seveda se po nekaterih državah različno plačuje. Montana n.p. daje 54 na mesec, dočim so države nove Anglije tako skope, da plačujejo samo po \$21. na mesec.

Pittsburg, Kans. 20. marca. Velika premogova jama v Mineralni, Kans. je včeraj se razstrelila, in pet premogarjev je bilo ubitih. Med ubitimi je tudi John Joplin, glavni superintendent premogove pokrajine Misuri, Kansasa in Texasa. Tri razstrelbe so se pripetile. Druga premogarja sta bila takoj usmrcena, dočim so trije pozneje našli smrt.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Anton Starc, Grays Landing, Pa. Vedite, da ujednost je znamenje izobraženosti. Če pa vi mislite narobe, je to vaša stvar in ne naša.

St. A. Indianapolis, Indiana. Knjige za društvo vam lahko preskrbimo, če "nam prej pošljete natančen uzorec, po kateremu bi se izdelala blagajnska in tajniška knjiga. Pozdrav in hvala za naklonjenost.

John Podvrh, Penn. Sta. Pa. Z delom v Clevelandu je ravno tako kot drugie. Dela se splošno ne dobi, a vesel je, kdo deli; mnogo jih je tudi brez dela.

Hiter pes.

Sandusky, O., 19. marca. Če je sledenca novica časnikišča raca ali pa resnica, to prepričimo angleškim listom. Zanimiva je pa je novica vseeno. L. Stein, ki ima svojo farmo bliži mesta Milan, 16 milj od Sanduskyja, je bil v soboto ob železniški progi. Naenkrat pride neki vlak Erie železnice in začišča, kakor po navadi. Pes je pa mislil, da je to znamenje, da mora iti nad zajce; takoznače teči pred vlakom, in pusti svojega gospodarja daleč zadaj. Tekel je od tukaj do Wheelinga v W. Va. razdalja, ki znaša 210 milj. Številne brzozavke so švigale okoli, ki jih je pošiljal farmer, da bi dobil pes nazaj. Ljudje so skozi celo pot opazovali, da je pes letel vedno pred vlakom, torej je bil veliko hitrej kot železnica. V Wheelingu v W. Va. so ga končno ustavili.

Družinski Slosar je umrl 3 letni sinček na sv. Jožefa dan v mestu na W. 4. cesti. Lansko leto je umrla dveletna hčerka ravno na isti dan. Stariši priporočujejo, da se je mal siček vedno spominjal umrle sestrice, in je vedno spraševal za njo, in ravno ob letu, na isti dan, je bil za njo v večnosti, ne da bi bil kaj bolah. Umrl je na naglem.

—Poštni uslužbeni, ki so v Clevelandu hoteli ustanoviti svojo unijo, so se sedaj izjavili, da jo ne ustanove. Stotrideset uslužencev, ki so že prijavili

Iz Avstrije.

Razpori na avstrijskem dvoru Prestolonaslednik se je zavil na starega cesarja.

IZGREDI.

Dunaj, 20. marca. Italijanska vlada se silno jezi na avstrijsko, ker Avstria ne pošije svojega zastopnika v Rim ob priliku srečanja s skrajnostmi in poučljiv zgodovinski cerkvi tega mesta proti italijski organizaciji morilcev in roparjev, ki sedaj v pojtem teku. Kakor vselej, odkar se je obravnavna pričela, je prišlo tudi sedaj do ostudnih pričorov. Vodja te bande, Enrico Alfano, se je pritožil pri sodnici, da je njegov brat unavljen delžen v ječi, ker ni bil ničesar kriv, nakar je začel tako brisko jokati, da je celo navzočemu občinstvu izvabil solze, in jekali so celo nekateri porotniki.

Z veseljem nas je navdalen ker so nas tako številni rojaki vpraševali, kdaj vendar pričnejo z romanom. Znak, da se nas naroča zanimati za lepo berilo. Kdo se je niral mnogo o francoski zgodovini, bo imel največ prilike, da poizvije vse največje stvari iz tega romana. Poleg ljubezniških pričorov se vrstijo kričeči in grozni pričorovi. Stari cesar mu je tudi sedaj odmenil mesto zastopnika Avstrije pri kronanju angleškega kralja, kar je pa prestolonaslednik odklonil, če cesar ne podeli iste časti njegovi ženi kot jo imajo avstrijske nadvojvodinje.

Iz Galicije se poroča, da so učenjaki na Visoki Tatri odkrili kako bogato polje radija ki je najdragocenejši sredstvo pri zdravilstvu. Baje je tam silna množina tega radija, katerega se prodaja en funt na milijone dolarjev.

V Pragi so se stekli češki in nemški dijaki, katere je policija pozneje zaprla. Dva so tako pretepli, da bodoča za rananjem.

Iz Ljubljane se poroča, da je že skoro gotovo, da bo de Tavčar prihodnji župan ljubljanski. Klerikalci so tetos prvič napeli, kdo bo sicer bo, da dobiti mnogo zastopnikov v občinski svet, kar se jim bo pa popolnoma izjavilo. Klerikalni deželnih poslanec so naložili Ljubljani milijone novih bremen, od katerih ne bodoči imeli nikake koristi, a plačevati bodoči morali velike davke. Vlomite se vrstja je zanimiva, vsak stek je veliko delo za sebe.

Opozorjam torej rojake, da pričimmo prvi odstavek tega romana v petek, nakar bo redno izhajal. Pokažite poves!

tudi drugim, in prepričani smo, da se jim bo priljubila, in da se sami naročijo na list sami radi zanimivega romana. V listu bo shajal skoraj celo leto in če nam bo le prostor prispel, ga bodemo včasih pričevati več kot navadno, da tako se bolj ustrežemo naročnikom.

—

Štirje zgoreli.

Boston, Mass., 19. marca.

Ogenj je nastal v neki tenementni hiši v tem mestu. Prisem so zgorele štiri osebe iz ene hiše, ki so stanovale v vrhunem nadstropju. Več jih je dobrolo poškodbe.

—

Napačna sodnja.

Pittsburg, Pa. 20. marca. Iz tukajšnjih prostorov so danes izpustili nekega Andreja Totha, ki je bil zaprt dvajset let radi neke ludobje, katere pa on ni storil. Toth je bil obdelan, da je umoril svojega sodelovca pri delu. Pred kratkim so pa odkrili, da je bil Toth ob času, ko se je umor zgodil, oddaljen nad eno miljo od onesne prostora.

—

Dobr šahist.

San Sebastian, Španija, 19. marca. Tu se je končal mednarodni šah, ki se je pričel 20. februarja. Med drugimi udeleženci je igral tudi Slovenec Vidmar, ki je dobil drugo mesto v znesku 2500 frank. Najboljši igralec je bil Capablanca, ki je dobil prvo mesto v znesku 5000 frankov.

—

Japonski špijoni.

Newport, R. I., 18. marca. Poroča se, da je izginilo več skrivnih načrtov za vojne ladije. Častniki so imeli za službo Japonce, in sedaj so slednji zajedno z načrti zginili.

—

Je zanimivo.

Nova povest, ki bo priobčena prvič v petek v našem listu, bo vzbudila najširje zanimanje.

LES MISERABLES.

Konečno torej, po dolgem pričakovanju. V petek zeleno pričebati krasen zanimiv do skrajnosti in poučljiv zgodovinski cerkvi tega mesta proti italijski organizaciji morilcev in roparjev, ki sedaj v pojtem teku. Kakor vselej, odkar se je obravnavna pričela, je prišlo tudi sedaj do ostudnih pričorov.

—

BRUTALNOST.

Viterbo, Italija, 20. marca. Sodniska obravnavna, ki se je pričela zadnji teden v francoski cerkvi tega mesta proti italijski organizaciji morilcev in roparjev, ki sedaj v pojtem teku. Kakor vselej, odkar se je obravnavna pričela, je prišlo tudi sedaj do ostudnih pričorov.

—

VSI NA DELU.

Martins Ferry, O., 20. marca. Odškar je Thomas Lewis predsednik premogarske unije, ki je imel tako hude krize v svoji administraciji, kakor bas sedaj. Lewis ostane še samo dva tedna predsednik, nakar se mora umakniti novo-izvoljenemu predsedniku. Lewis je izdal poselje za generalni štrajk v Ursinovske okraje, katero nečejo iti na štrajk na povelje predsednika Lewis.

—

Martins Ferry.

Odškar je Thomas Lewis predsednik premogarske unije, ki je imel tako hude krize v svoji administraciji, kakor bas sedaj. Lewis ostane še samo dva tedna predsednik, nakar se mora umakniti novo-izvoljenemu predsedniku. Lewis je izdal poselje za generalni štrajk v Ursinovske okraje, katero nečejo iti na štrajk na povelje predsednika Lewis.

—

Otročje truplo v spovednic.

Kakor smo poročali, so v kapelici Immaculata v Gorici našli truplo novorojenčka. Policija se trudi, da bi dobil zločinsko mater Dosedaj je bilo brez uspeha. Po raznih okolnostih soditi, zločinska mati pripada boljšim slojem. Že par

krat se je policiji zdelo, da je bil še kdaj v Italiji. Zna se, da od tam prihaja največ morilcev in roparjev. Newyorška policija se mora neprestano boriti z njimi. Prišlo pa je mnogo grozovitosti, ki so bile lastne članom te lopovske bande.

Rejencjeva osveta.

I.

"Kaj je? Kdo trka?" zavpije gospodar, ki navzelič pozni ur se bdi ob široki javorjevi mizi v oglu prostorne sobe: za pečjo ležita dva hrepka hlapca in smrečita, da kar grmi od sten; drugih domačih ljudi ni videti, in vse, zlasti pa par debelih, okornih cepevcov in pa dvoje na dolga ročaja nasajenih bradnic, katerih osti se ostro brušeni odsvitata ob luči leščerje, in katero orodje sloni ob odprtih sobnih vratih, — vse to priča, da žive prebivalce lepe domačije v nekem lepem stanju.

Godilo se je to meseca rožnika 1890. leta.

Kranjsko je zasedel Francoz, toda avstrijske vojske mu niso dale miru. Okrožni glavar ljubljanski, grof Hohenwart je bil zapovedal, da se dvigne obširna črna vojska, zlasti po Gorjanskem in ob štajerski meji. Ta klic je odmeval povsod, in dasiravno so se mu radovoljno odzvali fantje in možki od vasi do vasi, — vendar ni imel nobenega znatnega uspeha, ker je primanjkovalo pravega reda, prave složnosti in primerne uredbe. Prvi črnovojniki so postali v kratkem pristni cestni roparji in napadavci in o tem vedo še dandanes mnogo povedati od Tržina in Bistrice gorji po Črnem grabnu do Trojan in do štajerske meje, in marsikatera stara ženica prekuje gorjesa nad vso dolino za čase, ko se zopet prikaže Francoz v njej.

"Kaj je? Kdo trka?" zavpije vnovič gospodar, in hlapca skočita raz peč.

"Je li kakov Francoz?" vpraša eden in seže no nasajeni helebar.

"Potrpi!" veli gospodar, "bom jaz poprašal!"

Počasi stopi v vežo k zaprtih hišnim vratom in ponovi svoje vprašanje.

Pohitihi, zagleno jokanje in medtem otroško vikanje sta bila odgovor.

"Odprimo!" reče gospodar.

"Kaj pa, ko bi bila to le kača — past?" meni eden hlapec.

"E — kaj — saj smo trije! Desetih se ne bojimo!" pravi drugi.

Gospodar premišlja, a potem odrine zapah in hlapec pomoli z levico leščerje iz veže, z desnico pa bradnico pred se, da se obrani navideznega napadnika. Pred seboj na cesti ugledejo mlado, slabo opravljeni žensko, ki tiči kričečega dojenčka k sebi.

"Kaj je? Cesa isčeš tu?" reče gospodar nejevoljno in osorno.

"Naprej ne morem več! Vzemite me za to noč pod streho!" prosi ona.

"I kajpada? Dandanes nejemimo vsakega med svoje štiri stene! Odkod si se pa priklatila?"

"Pustite me noter! Dajte mi toliko prostora, da se sedem in sij malo odpočijem — potem vam povem."

Nebo se posveti od irskega bliska in tam izza Kamniških planin zabuči votel grom; nevihta se bliža.

"Pojdi noter!" veli gospodar, hlapec pa svetiše po vesti nakoč, a nikogar ni videti.

Zenska nese dojenčka v soko in sede za mizo, drugi pa zopet zapaheno vežna vrata; potem ležeta hlapca vnovič za peč, gospodar pa prineše latvicu kislega mleka in hlebec krnha, ter deje dobrovoljno:

"Na. — jej!"

Trebalo ni dvakrat veleti; tukša se je slastno spravila na ponujeno večero.

Medtem si lahko pregledamo — dasi je temno — to domačije in njene prebivale.

Prav ob veliki ljubljansko-dunajske cesti, v Dobu je stala tedaj — in nekaj je še dandanes stoji — ta prostorna, v enem koncu zidana, v drugem lesena kmečka hiša. Bila je visoko dvignjena in imela nekaj, kar bi imenovalo prvo nadstropje, dasi je bilo le pravo podstrešje; a kroginkrog istega, nad pritličnimi sobami je bil napravljen hišen, z rezljanimi, leskami ograjen v hodnik, za

njim pa v podstrešju, ali recimo v prvem nadstropju par ločenih prostorov, kamrič, kakor so jim rekli. Zadaj za hišo je bilo prostorno dvorišče in ob straneh hlev, kozelci in druga gospodarska poslopja, ki so potrebna da se pravilno obdeluje "cel grunt", ki je bil tedaj last Petra Svetlina, štiridesetletnega moža, ki smo ga ravnotar pustili v spodnji sobi v družbi tujke, ki jo je usmiljeno vzel pod svojo streho.

Peter Svetlin je dober in prieten gospodar, ki se neuromorno trudi na svetjem polju, paži na to, da se Bog spoštue in molj v njegovi hiši in da mu roblina in družina ne hači po krvih potih; kdo pač gospodar in zapoveduje v dečki, da te ma današni mar, — naj bo Avstrijec ali Francoz. — davek mora vsakemu dajati. Samo ta nered, te vedno nastanjanje vojakov in potem celo to, kar imenujejo "črno vojsko", to ma ne ugaja. Uvidel je da je najbolje v takih razmerah, ako si človek napravi sam svojo "črno vojsko", ali bolje rečeno: — domača straža: in tako ustavni s svojimi hlapcema, kakor smo že videli. Namen mu je bil varovati se ponoči pritegencev, ali celo malovrednih domačinov, ki pod krinko, da so "črnovojniki", nastavljeni proti Francozom, napadajo in odirajo rojake. — Žena in dva otroka pošilja spati gori "na mostovž", kakor ga imenujejo; v istini je to prvo nadstropje, oziroma podstrešje, in tam nočujejo tudi dekle.

Tadan je bilo čuti od Kamniške Bistrice sem gosto strejanje, kmalu potem, ko je mala družba francozkih častnikov deloma na kmetskih vozeh, deloma na konjih, in spremljana od četice vojakov, krenila mimo Doba. Svetlin je spravljal seno na travniku ob Radomlju in, ker je bilo čuti tako strejanje tedaj skoro vsak teden, se ni zmenil za to. Zvečer pa vendar ni hotel iti spati, ter je nastanil svojo domačo stražo. Žena in otroci so mu bili pripravljenci, da so peljali pozno popoludne mimo po cesti nekaj ranjenih Francozov, ki so venomer stokali in vplili: "mundi, mundi, mundi!" Pa temu vzkliku je bil že privaren: vedel ni, da je to "mon dieu" — "moj Bog" — a v zadnjih letih ga je slišal mnogokrat in zato je dejal sedaj le hladnokrvno: "Ej — vsak Francoz tako vpije!"

"Pa ti, Janecek," — je velel nato svojemu petnajstletnemu sinu, — "da se mi ne vtičaš v te neumnosti! Delati momoramo, delati, — oni naj se pa tenu! Pa varovati je treba — hišo in hlev tujih pritepencev! Kar mu moraš dati po postavi, daj mu, če ne ti po sili vzame, in ti nimaš nobene pravice! Če pa brez pravice pride, odpodi ga kakor steklega psa!"

Latvica, prej polna kislega mleka, je sedaj že prazna, in dojenček spi. Hlapca na peči zopet smrčita.

"Odkod pa si ti?" vpraša Peter malo radodarno, malo oprezen, zakaj tudi v njemu se je bil vzbudil sum, da je vse to kaka "past", ki ki mu jo je nastanil skrit rokovnjača.

"Francoze smo vobili!" odgovori mlada žena: "tam od Zagorja sem je vozil moj mož in jaz sem šla ž njim, ker nimker več varno, tudi doma ne: tu pri Bistrici so pa nas napadli, — domači ljudje so bili, — in puške so imeli, in moj mož je padel zadet od kroglije z voza. Francozi so šli nazaj, jaz sem se skrila v rakitovje za bregom in sedaj sem tu!"

"Hm, hm, čudna je ta!" mrira Peter, zakaj, dasiravno se je v onih vojevitih časih tudi kaj nenevadnega pripetilo, vendar mu ta pripovedka ni šla prav v glavo in razum.

Zenska si briše oči in teši otroka, ki hoče vnovič naglasiti.

"Videla sem, da so mojega moža tudi na voz položili, preden so bežali, a jaz nisem mogla za njimi!" reče potem: "jutri pojdem, — nočoj me še pustite tu!"

Grom, ki buči vedno bliže

in bliže podpira njeno prošnjo in gospodar vstanje ter odpre sosednjo sobico veleč: "Tu noč pojd! Postelj je tu in odeja tudi!"

"Žena se opravi glasno zahvaljujoč: Peter sedaj tudi upihne leščerje ter leže opravljen na dolgo klop za mizo.

Zunaj že tuli vihar, blisk za bliškom svitu skozi mala, nizka okna, in gróm pretresa celo stavbo. Kmalu se vlije ploha, in med tem šumom, vihanjem, grmenjem in bobnenjem spevski prebivalci sladko in trdo, kakor bi bival najstrožji mur zunaj in nad njimi.

II.

Nevilhta poleže proti jutru, in ko se jame daniti, se spravi hlapca raz peč: gospodar, ki je najdalje budil, leži še trdno spec na klopi. Hlapca imata opravila v hlevu, kjer pastir že poklada živini. Nebo je jasno, a mračno je še gori nad Črnim grabnom se polagonurdi obzorje. Vrata v sobo, kjer spi Peter, so ostala odprta, isto tako večne duri.

Tedaj pa se naenkrat odpro potihoma vratica iz male sobice, kamor je bil postal gospodar nekoliko ur prej onega nepricakovana gosta, in isti, — mlada žena se priplazi počasni, bosa in po prstih, plaho se ozraje na speciga Petra, — iz kamrice vun v vežo, na cesto in — nikjer je ni bilo več, ker videti je ni mogel ničče, ko nikogar ni bilo na cesti.

Gori v prvem nadstropju se jame tudi gibati. Janecek, domač prvorjenec, pride prvi po stopnicah ter krepa naravnost v hlev. Za njim priležejo po okornih stopnicah sestre in obe dekli — vse še dokaj zaspane, in vse tri stopicajo v hulinjo. Mati pride takoj za njimi, a tu se zbuđi oče Peter ter se zravnava široko zvezajoč raz svoje trdo ležišče.

"I — kaj pa je bilo vendar nocoj?" vpraša mati Polona: "preden je grmelo in treskal, ste imeli tu dolni nekaj, — tako da se je na oni konec čulo!"

"Le potrpi malo!" deje Peter, kmalu boš videla, kaj je bilo, pa sedaj ju pusti spati!"

"Koga? Katera dva naj pustim spati?"

"I — no, ona dva, ki sta tu notri! Saj ti ne uideš!"

"Jaz sem že hotela užgati luč in reči dekli, da naj gre najprej gledat, kaj je tu dolni, in zapali naj par šibic iz butare, ki je tako treskal; in potem se mi je dozdevalo, da vpije otrok tu dolni!"

"I — pusti, pusti, Polonica! Otrok bo vpiil — kje bi ga vzel?" se šali Peter. "Sedaj pa ne gostoli preveč, da se ona dva — tam notri — ne zbudita. Spita naj, dokler jima je dano!"

Polona je silno radovedna, a možu se navadno uklanjati: zato se umakne tudi iz sobe in gre k deklam velevat, ki pravljajo kosilo za ljudi in kotel za prasiče.

Jno M. Gundry, predsednik J. H. Jones, blag. in zaklad. H. B. Gibbs, pod pred. W. S. Bowler, tajnik H. W. King, podpred. L. C. Kollie, pom. blag. G. F. Schultze, pom. blag.

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jno M. Gundry, predsednik J. H. Jones, blag. in zaklad. H. B. Gibbs, pod pred. W. S. Bowler, tajnik H. W. King, podpred. L. C. Kollie, pom. blag. G. F. Schultze, pom. blag.

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A. T. Perry Jno. M. Gundry Harley B. Gibbs A. F. House Jno. S. Oram Edward S. Page S. H. Tolles Chas. P. Ranney J. Horace Jones Frank R. Scofield F. F. Prentiss

Uradniki: Jas. A. King Frank C. Osborn H. W. King A.

CLEVELANDSKA "AMERIKA"

— Izjava v tisk in petek. —
Izjava: Slov. tiskovna družba
"AMERIKA".

Naročnina:
ZA AMERIKO: \$8.00
ZA EVROPO: \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti..
..... \$8.50
Posamezne številke po 3 centa.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne sprejemajo in ne vratajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošiljajo na:
Tiskovna družba "AMERIKA"
619 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandka AMERIKA"
Issued Tuesdays and Fridays
— Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
(a corporation)
619 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians
(Krainers) in the City of Cleveland and elsewhere.
Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Princeton 189.

Entered as second - class
matter January 5, 1909, at the
post office at Cleveland, Ohio
under the Act of Mar. 3, 1879."

No 23 Tue March 21st Vol IV

• 88

Komunizem.

Komunizem je ime, ki so ga dali načrtom socijalnih novotarij, ki imajo za svojo glavno točko geslo, da se odpravi privatna lastnina. Nikakor ne smemo čuditi, če je tako podjetje takoj v svojem prvem razvoju razpadlo, in ne more priti več na površje, ker se upira človeški naravi. Neki jako dober govornik socijalizma se je izrazil, da je privatna lastnina princip, na katerem je vedno trdno držala vse človeška družba, če izvzamemo nekaj jako redkih in brezpomembnih slučajev. Napad posameznih subjektov na privatno lastnino oziroma že sama misel na tak napad je tako predzračna in domišljiva, da se lahko takoj reče, da bo malo napadov proti principu privatne lastnine, mogoče omejeni na gotovo starost ali na gotovo dejelo ali pa pri desperativnih osebah, ki pri socijalni revoluciji nimajo ničesar zgubiti. Jako priljubljeno in daleč razširjeno je mnenje, da je komunist oseba, ki nima ničesar zgubiti, zato bi pa radi razdelili osebno premoženje in lastnino svojega bližnjega, da bi se potem na stroške drugih dobro imel. Prav dobro nam pove, kaj je komunist, slediči verz:

Enako bi razdelil premoženje Da na tuge stroške olajša si življenje.

Rad bi oddal svoj majhni denar,

Da bi pograbil vaš celi dolar.

Če pogledamo zgodovino komunizma, doženemo, da je komunizem pognal svoje korenine skoraj v vsaki državi, in skoraj v vsakem stoletju. Slavni staro-grški učenjak Plato je imel komunistične ideje, kakor tudi znani Robert Owen, Esopus, Sir Thomas More, Saint Simon in duhoven Rapp. Če beremo ta imena, tedaj moramo takoj priznati, da komunistične ideje niso pognale v ljudstvu, pač pa pri učenjakih. Je bilo pač nekaj ljudi, ki so se prešinili z idejo v nadi, da bodo lahko živelii od dela drugih, mogoče svojih sosedov; toda takci ljudje niso začeli nikdar socijalističnega gibanja, in ideje takih navadnih ljudi so bile tudi hitro zatrete po učenjakih. Ki so delali z vso silo, da prezenjo take crne ovce iz svoje črte. Med modernimi so bili bili državljanji razdeljeni

vodji komunistične misli so bili med seboj z ozirom na njih niso že najstarejši ljudje. Kdo tudi može, ki so potrošili več zmožnost, ne bi smelo biti nobenega razločka glede rojstva in imeli tako izvanredne zmožnosti, da bi prenovili človeško družbo po njih načrtih. Robert Owen je v tem svojega življenja daroval nad 300,000 dolarjev za uresmičenje komunističnih idej. Robert Owen je bil znalo, kako pametno voditi vsak poseb, ker je imel tudi velike zmožnosti. Ko je bil star 26 let, in ni imel niti centa svojega premoženja, je bil postavljen ravnateljem velike predstavništve v Chorltonu, z letno plačjo pet tisoč dolarjev, in poleg tega pa še dobival eno devetino vsega dobička, ki ga je delala kompanija. Brez dvoma, da bi Owen lahko nakopičil velikanski dobički, če bi on hotel delovati v tej smeri. Neizmerne sote denarja in lastna pozitivnost kaže, da je bil on prešinjen čistega komunizma in sicer ravno v nasprotni meri, kakor so navadno razlagali komunizem največji kričači. Neki drugi komunist je bil Saint Simon, ki je bil objednem zastopnik ene najbolj znanih francoskih plemenitaških rodin. Odprt mu je bilo visoko častno mesto v francoski vojski, kjer bi lahko zadovoljil svoji sebičnosti. Kot mlad mož je služil pri vojakih.

Mnogo drugih vugledov bi lahko navedli, kako so bili vodje komunizma različnih misij. Ker pa hodemo v teh in v sledečih številkah govorili, kaj komunizem ni, prej kakor da bi dokazovali, kaj je komunizem, moramo najprej besedo komunizem razložiti. Komunizem pomeni skupno stvar, in zahteva, da človek nima prav ničesar svojega, kakor lastno telo. Vse drugo, obleka, živč. denar, svet, zabave itd. itd. to je skupna last vseh. Nihče ne sme imeti kaj sam za sebe. Te vrste komunizem pa nima prav ničesar opraviti s komuno v Parizu, katero so pregnali leta 1871. Francoska beseda "commune" pomeni toliko kot po naše "občina", ali pa korporacija. Revolucija komune je bila popolnoma politična, šlo se ni za nobene gospodarske name. Komuna je nastala iz skupne zahteve več oddelkov političnih napinhanec, ki so zahtevali: 1. Demokratično republiko, in 2. občinsko neodvisnost mesta Pariza. Samo sedem članov komunističnega kongresa v Parizu je bilo pravih komunistov v gospodarskem smislu, in teh sedem jih je bilo najmanj nasilnih in najbolj mislečih od vseh komunističnih rogoviležev. Nikdar niso imeli prilike, da bi predlagali svoje predlage, in lastna stranka jih je potiskala v stran, kadar je mogla. To smo omenili le, da pariska komuna, katero govorili ljudje danes tako hvalijo, ni bila prav ničesar druga kot izrok domišljije in samosilnosti nekaterih politikarjev.

Iz stare domovine.

KRANJSKO.

Vlom v šentpeterski cerkv v Ljubljani. 4. marca ponoči se je izvršil v tukajšnji šentpeterski cerkvi drzen cerkevrop. Ko je prišel ob pol 4. zjutraj cerkvenik v cerkev, je opazil, da sta vlomljena dva nabiralnika ter iz njih pobran ves drobiž. Opazil je hkrati tudi, da je tabernakelj odprt in ukraden iz njega monstranca z Najsvetejšim. Na lice mesta došla policijska komisija, ki je dozvala, da se je tukaj najbrž dal zvečer zapreti v cerkev, potem pa ubil okno, odstranil mrežo in tam odšel. Pri oknu so bili znaki krv, z česar se sklepala, da se je vlotitelj od razbito sipo nekoliko obrezal in sicer bržkone na desni roki. Nabiralnika sta bila zelo trdno zaprta in je tukaj moral imeti precej posla, predno ju je odprl, manj pa pri tabernaklu. Lopov je, ko je šel pri oknu ven, izgubil na dvorišču iz lunule polovico hostije. Monstranca je bila 60 cm visoka, popolnoma srebrna in vognju pozlačena. Slog je bil renesančen. Tehtala je 2 kg. Glavne poteze monstrance pri svitu in stojalu so bile ovalne. Lunula je bila srebrna in vognju pozlačena. Kanontable so bile iz medi in vognju pozlačene. Monstranca je bila vredna 630 kron. Policija je takoj uvedla v svrhu izsledbe roparja najobširnejšo akcijo in le želel, da pride zločenec čimprej v roke pravice. Toda idealna država

jih v matvajnicu na Viču, po žozefu so prišli z rešilnim vozom ter ga prepeljali v deželno bolnišnico, Veharja pa je orozništvo aretovalo in izročilo deželnemu sodišču. Iskali so po britvi, a je niso mogli najti. Vehar je rojen 1864. leta v Žihl na Gorenjskem in tudi tjejak pristojen. Grozen zločin je dvomno izvršil sam. Bil je

Meso so podražili tudi šentvidski mesarji in sicer za 16 vinarjev pri kilogramu. Prej je veljal 1 K 60 vin, sedaj pa 1 K 76 vin.

Pod železniški stroj skočil 2. marca je na postaji Trnovo Ilir. Bistrica 32 let star železniški kurjač in izprašan strojvodja Julij Temerl iz Maribora skočil pod železniški stroj, kateri mu je odtrgal glavo. Vzrok samonorma ni znan. Nekateri pravijo, da je ločen od žene in da ga je to gnalo v smrt. Poroča se nam, da bo žena dala tripljo prepeljati v Maribor. Preden je skočil samonormilec pred lokomotivo odhajajočega vlaka je še rekel postajenacniku: "Habe die Ehre. Herr Stationsschel!"

Velika dedčina. Umrl je, kakov smo že pisali, pred nekako 40. leti v Alžiru neki Marko Novak, ki je zapustil okrog 160 milijon frankov. Dečki se iščejo. Njegovi sorodniki se nahajajo v ribniški, dolnjevaški sodske, bloški, velikolaški in velkopolski fari.

Praktična justica. V Velikih Brusnicah na dolenskih je nekaj takih fantov-pretepačev, da se jih boji vsa okolica, ker jim ni nikče kos in ker nikče nimam miru pred njimi. Med najhujšimi razgrajali sta dvajsetletni kajžarjev sin France Brule in let starejši France Slak. Ljudje se jih tudi naznajniti ne upajo in raje pretrpe vsako kazanje bogastva, bi bilo prepovedano. Jesti bi morali vsi skupaj, in dočim bi se vršilo kobil, večer ali zajutrek, bi posebno najeti godci moraligrati najbolj lepe pesni in ves zrak v jedilnici bi bil napolnen z dišečim perfumom. Jako se pa ta Utopija razlikuje od Platona republike. Dočim zagovarja Plato skupnost žensk, More temu ugovarja. Zakon se mora spoštovati in družinske razmere se nikakor ne smejo spremeniti, ker se prvi podstavlja moderni družbi. Dasi je Plato zagovarjal žensko in jih dovolil vse stopnje pri vladanju idealne države, vendar se ni mogel oprostiti predsodkov, glasom, katerih je vendar smatran žen kot del lastnine moža. Plato je dejal, da ženske pravzaprav ni možev last, pač pa pod nadzorstvom države, da skrbti za naraščaj. Komunisti so pa vse silno napadali zakon in povzročili mnogo neravnost med obema spoloma, ker niso priznali družinske življenja, sklenjenega po ne razdržljivem zakonu. Komunisti pravijo: "Žena je moje blago, moja premična lastnina". (Petruchio.)

Izpriden sin. Že delj časa živí neki mizarski pomočnik v Št. Vidu nad Ljubljano v prepriču s svojim očetom. Veckrata se tudi hudo sprila pri čemer se je sin očeta tudi dejanjsko lotil. Tako je bilo tudi 28. februarja, takrat namreč je udaril sin svojega očeta s pestjo tako hudo v obraz, da ga je lahko poškodoval.

Preprečen požar. Ko je šla posestnica Rozalija Ločnikar iz Trnovec pri Mladvodah 1. marca z doma in pustila doma svoje 4 otroke v starosti od 6 do 10 let, je šel najstarejši deček po slamo, jo zanesel v slamo krito straničče in začpal Velika nevarnost je že pretila posestvu Ločnikarjev v sosedov, da ni ognja zapasil neki sedel in se pravčasno pogasil.

Grozna družinska tragedija. 2. marca okoli 9. ure se je v hiši 182 v Rožni dolini v Ljubljani izvršil grozen zločin. Tam stanuje vodeni mizarski pomočnik Matija Vehar, ki ima ročetnega sinčka Jožefa in 5 letnega Viktorja. Oče je bil z otrokom cel dan doma. Okoli 9. ure zvečer pa pride ves preplačen in krvav k nasprotni stranki in dejal: "Pojdite pogledat, pri nas je vse proč. Viktor bude kralju mrtev". Ko so šli pogledati, kaj utegne to ponemiti, se jim je nudil grozen prizor. Otroka sta ležala na postelji v mlaki krv in s prezačimi vratovi. Viktor je bil že mrtev. Jožefu pa je uhajala pri sapniku sapa. Vehar je začel praviti, da je ta zločin izvršil nek žganjar, kateri je bil manj vsled tega jezen, ker mu ni hotel dati nekoč za žganje. Pri tem pogovoru pa se je še komaj živi sinček oglasil, da to ni res, marveč da je to storil oče sam, ki je že po dnevi brusil britev. Seveda so bili alarmirani takoj sosedje in ko je prišlo orozništvo na kraj grozote, je Vehar ležal v postelji poleg svojega mrtvega in ranjenega sinčka. Tudi sam je bil nekoliko ranjen na vrata, a ne težko Viktorja so prepe-

lili v matvajnico na Viču, po žozefu so prišli z rešilnim vozom ter ga prepeljali v deželno bolnišnico, Veharja pa je orozništvo aretovalo in izročilo deželnemu sodišču. Iskali so po britvi, a je niso mogli najti.

The OHIO BRANDY DISTILLING CO.

6102 St. Clair av. Cleveland, O.

Priporočamo se vsem slovenskim in hrvaškim saloonarjem ter vsem odjemalcem

vina in žganja

za obilna naročila, ker smo začeli z

veliko trgovino,

katero smo še združili z vele-trgovino vina in žganja Geo. Travnikarja ter s trgovino John Krakarja, Euclid, Ohio.

Imemo v zalogi vse, kar morejo saloonerjem drugi agentje ponuditi. Kupujte pri domačih ljudeh.

Cene primerne, postrežba točna za vsa naročila.

Phone Cuy. Central 7709 L.

I. MAUTNER,

Trgovec s pohištvo, preprogrami pečmi i. t. d. Prodajamo pohištvo na zelo ugodna odplačila ali mesecne obroke.

3211 PAVNE AVEUE.

Govori slovensko.

S tem naznjam mojim odjemalcem in prijateljem, da sem prestavil svojo prodajalno na 42 Public Square

kjer imam v zalogi veliko vrst žganja, likerjev domačih in importiranih, kar vse prodajam po nizkih cenah.

Kranjci imajo tako radi tropinjevec, slivovko bitters in grénko vino, californijskega vina in vse druge, kar potrebuje salooner.

LEWIS MAXA,

42 PUBLIC SQUARE.

Prodaja likerjev na drobno in debelo. Mi prodajamo tudi pivo.

Prodaja vaskovske cigarete.

SLOVENSKA DVORANA,

MIHAEL SETNIKAR,

6131 ST. CLAIR AVE.

Tel. Princeton 1044 L.

Priporoča rojakom in društvo prvo slovensko dvorano v Clevelandu za veselice, igre, za poroke in krstne slavnosti, kar tudi za vse druge prilike.

Priporoča svoj dobro urejeni saloon. Svoj k svojim!

PIRUHE

tovom donarju, kar pa najhitrejšo, najvosteno in najcesnejšo preskrbi

FRANK SAKSER CO.,

82 Cortland St.

New York, N. Y.

Podružnica:

6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Čemu bi drugam segali, ako Vam Vaš rojak najboljše postrež? Sedaj pošljamo

100 kron avstrijske veljave za \$20.50
s poštnino vred.

Slovenska Dobrodelenja Zveza

Ustanovljena 13. novembra, 1910.

Glavni sedež: Cleveland, O.

ODBORNIKI:

Predsednik: JOHN GORNIK, 6105 St. Clair ave. N.E.
1. podpreds.: JOHN SKRLJ, 438 E. 158th St. Collinwood, O.
II. podpredsednik: ANTON ZORČIČ, 1390 E. 45th St. N. E.
Itajnik MIKE JALOVEC, 6424 Spilker ave. N. E.
II. tajnik ANTON OSTIR, 6127 St. Clair ave. N. E.
Blagajnik: MATEVŽ UDOVIČ, 1379 E. 41st St. N. E.
Zapisnikar: JOS. ZOKALJ, 1202 E. 61st St. N. E.

NADZORNICKI:

JOHN ČUČNIK, 6204 St. Clair ave. N. E.
FRANK ZORICH, 1365 E. 55th St. N. E.
JOHN JALOVEC, 1284 E. 55th St. N. E.

POROTNIKI:

FRANK GETLIHER, 1230 E. 40th St. N. E.
FRANK KNAUS, 1273 E. 43rd St. N. E.
JOHN MAJZELJ, 6163 Glass ave N. E.
ANDREJ FERJUC 2898 33rd St. — Broadway.
ANTON BENČIN, 4414 Hamilton ave. N. E.

ZVEZIN ZDRAVNIK:

J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair ave. Cleveland, Ohio.

Zvezine seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v John Grdinovi dvorani na 6025 St. Clair ave.

Zvezino glasilo: "CLEVELANDSKA AMERIKA".

4 leta vdovec in pravijo, da je tudi s pokojno ženo grdo ravnal. Pil je rad žganje, delal pa ne posebno. Bil je večkrat v potrebi in si je izposojeval pri strankah denar. Ta grozna vest se je razširila snoti, danes je pa ta nezaslišani zločin predmet glavnih govorov. Kaj ga je gnalo do te grozote, bode pojasnila preiskava.

Nezgodne. Zagaruju Lorenco Pavšnaru je odrezala 24 februarja v Kokri vseh 5 prstov desne roke. — Ko je popravljal kajžar Matej Jerman v Vrhu pri Činomlju cestu, mu je udškočil kamen v obraz in ga težko poškodoval. — Pri drobljenju premoga je kos premoga pokvaril dekli Uršuli Barborič v Ljubljani desno oko. — V Dvru pri Kranju si je zlomil hlapec Gregor Umnik pri padcu noge. — Palec leve roke je skoro popolnoma odrezala slamečnica kajžarju Jožefu Oberstarju v Sodražici. — Drvar Jožef Grebenc je splezal nedavno tega na Karlovske ceste: na neki hrast, da bi odzagal vejo. Pri tem je padel z drevesa in si zlomil roko.

Nagla smrt. Ko je 3. marca okoli 11. dopoldne prišel hlapec Peter Bedenčič v hlev v Koldovski ulici št. 7, je na klopi slonec nek neznanec. Ker se na klic ni niti oglasil, ga je začel tresti, da bi ga zbudil, a je opazil, da je bil mrtev. Na lice mesta je došla policijska komisija in kostatovala, da je umrl Ivan Sevšek roj. 1889 v Pralesu pri St. Rupertu na Dol. ter da ga je zadeba srčna kap. Njegovo truplo so prepelejali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Nesreča ali zločin. 3. marca zjutraj so v Vižmarjih pred podom Jakoba Kregar našli mrtvega 22letnega domačega mladenciha Ivana Baštola. Znaki na glavi kažejo, da je bil udarjen; ali se je sam pobil; ko se je vozil s kolesom ali se je zgordil zločin, bo dognala preiskava. Pomilovanja je vredna njegova mati-vdova, ki je edinega sina pred kratkim oprostila od vojakov zato, da ji pomaga, a sedaj je mrtev.

STAJERSKO.

Nogo mu je zdobil. Iz Brežic poročajo: 23. februar so šli šolarji ravno iz šole in srečali pred pošto v Vidnu hlapca posestnika Habinc z vozem, ki je bil težko obložen s smrekovimi plohi, gletni šolarček Sotošek je prosil hlapca za kruh, katerega pa ni dobil. Dečko se je prepozno obrnil in došel z levo nogo pod voz. Kolomu je nogo popolnoma zdobil. Fanta so poslali v brežiško bolnišnico.

Na Zg. Stajerskem je padlo tudi toliko snega, da je ustavljen na progi Eisenerz-Vordernberg za nekaj časa ves promet. Troka je umorila. Iz Sevnice poročajo: Dekla Marija Radič je pred kratkim pral pri posestniku Smrekam. Lju-

Dr. E.C. COLLINS

ustanovitelj

AKO TRPITE NA:
Želodenje bolezni, slabje prebavi, drizgi, krali bolezni, ali oki imate reumatizem, globoholj, skrofeline, hripatost, nadluh ali jetiko, srčno napako, nervoznost, zlato žilo, klio, ali bolezni pljuč, letar, letic náš ali oči. Na videnost trebuha katar v nosu, glavi, vratu ali zaledon. Trabuljo nepravilno, masulje ali kakre druge notranje ali vonjne bolezni, katerje tuči in ne spolne bolezni, pišči ali pa pridejo osebno, na navedeni nastvorja kateri vam bude pomagano.

Pošljite 10 centov v znakih, in dobili boste brezplačno znamenito od Dr. S. C. Collinsa spisano knjigo, Clevek njezovo življenje in zdravje katero je v vsakej bili zelo potrebna.

The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

VERUJTE IN ZAUPAJTE SVOJE ZDRAVJE

sama onemu, kateri vam črno na belem svoje upijivo delovanje in mnogobrojne uspehe z originalnimi priznanji in priznani jasno dokaza. Prazno ozlaževanje, prazne obljive in samohvale še nikdar niso nil veljale. Ljudje naj nas sami hvalejo in priznajo. Poslušajmo naše zdravje same omim zdravnikom kateri so že mnogim živiljenje rešili in ne zametimo ga mladoletnim neuskatenim zdravnikom in samohvalcem, da bi se nad nami učili in prakticirali.

Slavni zdravniki od The Collins New York Medical Institute kateri je največji v celji Ameriki, smemo reči v tisoč originalnih, javnih priznanj in zahvalnih pisem jačno kod solnic dokazuje.

Berite te pisma naših rojakov in sodite sami:

Moj dragi zdravnik!

Neverjam aške kdo na svetu te toliko kakor jaz, kako strašno je boljevanati na

Moje prijatelje moje niso več spoznale, tako sem upadal in me je bila samo še kost in koža. Specjalisti, profesorji in zdravniki so poskusili naobljajec z mano ali vse je bilo uspeha in kazalo, da ni več pomoci za more. Prez katega upanja sem se se na Vas obrnila in danes se počitam takoj dobro kakor da bi bila prerojena. Sprejemite prosim moje najlepšo zahvalo in dajte v te časopis, da moje prijatelje vejo kje da žensku bolezni in nepravilno tudi čudoljubno ozdravijo.

Se enkrat najlepša zahvala in Vas ostajanje hvaležna.

Mrs. Julija Kalman, 354 E. 54 Str., New York.

Spoštovani gospod!

Dobi in slavni zdravniki od The Collins New York Medical Institute zaslužuje največjo zahvalo od trepteli in

bolnih ljudi. Jaz sem se zdravila leta in leta ali mojega težkega dihanja, slabega teka prsne bolezine in srčne napake se nisem mogla rešiti ter sem postajala da se dnevi slabša dokler se nisem obrnila in poskusila zdravljene od teh zdravnikov. In hvala najvišjemu in nujnemu ker so mi tako lepo pomagali. Danes pa kratkom zdravljene sem ozdravljena. Prosim te, da jih izročite moje najlepšo zahvalo. Jaz jih budem vsem mojim prijateljem najboljše priporočala, ker to zaslužijo.

Mrs. Karolina Kleinschmidt, 124 4th Str., Olean, N. Y.

Veseljeni zdravnik!
Pred nadavanjem temu sam bil popolnoma poblit, dalečen in celotno

umislen in tudi spolne moći so me še skoraj popolnoma zapasti, tako da sem brez premisleka okoli bledil in se ne samomer milil. Ko me je pa moj prijatelj navetral na Vas, sem se podal v Vaš zdravljene in sem sedaj najrečešji mož na svetu. Vi ste napravili edenčad nad menoj, radi tega Vas vsakemu rojaku v takem položaju kot sem jaz bil najboljše priporočam. Antony Bartashevich, 27 Hutchins Str., Batavia, N. Y.

Moj dragi zdravnik!
Vi ste me tako dobro ozdravili moje telesne bolezni in spolne sl-

bosti, da ne morem najti dovolj hvaležnih besed za Vas in za Vaš hitro ozdravljene in dobro katero ste mi skazali. Vzamem si prostost da Vas najreči priporočam vsem mojim rojakom kod najboljšega in največjega zdravnika, katerega namen je ozdraviti vsakega bolnika in si pridobiti prijatelje po celem svetu. Z spostovanjem Mike Polak
358 Helen Str., Mo. Kees Rocke Pa.

Ako na katere koli bolezni trpite obrnite se takoj osebno ali pa pismeno na Dr. S. E. Hyndman vrhovnega zdravnika od THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

140 WEST 34th STREET

NEW YORK, N. Y.

Uradne ure, za osebne obiske so: Vsaki dan od 11 do 5 ure popoldan Ob nedeljach in praznikih od 10 do 1 popoldan. Vsak tork in petek zvečer od 7 do 8 ure.

Opomin.

Se enkrat opozarjam vse one, ki mi kaj dolgotrjejo, da prav gotovo svoj dolg poravnajo; plačajo naj zaduži čas do velike noči. Kdor tega opomina ne bo opoštaval bom moral prisluhiti iskati upoštevanja.

Anton Marinčič
Sior Aetna Rd

Angleščina brez učitelja,

po navodilu:

Slovensko-angščke slovnice
Slovensko-angščke tolmača in
Anglo-slovenskega slovarja.

Vse tri knjige v eni stani le \$1. in je dobiti pri

V. J. KUBELKA
538 W. 145 St., New York, N. Y.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo in najboljše sredstvo za rastlan, proti izpadanju las in za odstranitev luskin na glavi, t. j. Alpen tintura in pomada, od katere resnično moškim in ženskim zrastejo lepij, ravno tako moškemu zrastejo lepi brki in brada. Revmatizem v rokah in nogah se popolnoma odstrani, ravno tako kurje očesa, ozobljene, bradavice in potne noge to zdravilo hitro odstrani. Vprašajte pri

J. WAHČIČ, 1092 E. 64th St.
Cleveland, Ohio.

Vesela novica.

Vesela novica za tista ki boljajo na katarju, v nosu, grlu ali pljučah, za kar je vselej posledica jetika. To se sedajlahko ozdravi. Koliko vas citateljev ve, da v Avstraliji, južni Kaliforniji, v Texas in Colorado raste posebna vrsta dreves eukaliptus zvan, ali pa smreke. Tam kjer rastejo tarevse ni katarja ali pljučnih bolezni.

Cvetje od teh dreves napolni zrak, ki v se vdihi napolni pljuča in uniči vse bolezni.

Toda sedaj ni treba nobenemu, ki boleha na katarju, ali pljučah, da bi šel v omenjene kraje, si napravil velike stroške, kajti najnovejše in nabojljše zdravljivo je iznašlo apar-

at, iz katerega se oljni zrak vidiha v se, ki vam ne le bolezni olajša pač pa tudi popolnoma ozdravi.

Tak appet je sedaj v Clevelandu, in vsekm Slovenec je ena zdravnička preiskava in en poskus na tem appetu zraston. Oglasite se v uradu zdravnika, bivšega koronera.

E. A. SCHELLENTRAGER, LEKARNAR,

336 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovensko.

Preženite kašelj.

z Schellentragerjevim prsnim balzamom. Hitro ozdravi kašelj, prehlad ali pa denar vrnemo. 25 in 50 centov.

A. HAFFNER, 6102 St. Clair Ave. v. I. nadstropju.

OGENJ! Zavarujte se proti nezgodam! OGENJ!

Pri slovenskem zavarovalnem agentu

Kje? A. Haffner-ju

Zavarujem hiše, pohištvo, steklene šipe (plate glass) blago, skladališča (stock) vse vrst, konje, vozove, ter sploh vse kar vam more kak tujec zavarovati.

POSEBNOST! Kadar se selite, ne pozabite premeniti naslova na zavarovalni polici, ker v slučaju ognja bi ne dobili odškodnino, isto velja tudi kadar oddaste posest komu drugemu. Da si prihranite portfelj v nepotrebnih situacijah pridite k meni in jaz vam uredim vse potrebno in zraston. Vse informacije glede zavarovalnino zraston. Oglasite se pri meni prej prej za to oddate zavarovalno kakemu tujecu.

Se priporočam rojaku. — Na uradu Cleveland Trust Co. St. Clair in 40. ceste od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer.

A. Haffner, 6102 St. Clair Ave. v. I. nadstropju.

E. A. SCHELLENTRAGER, LEKARNAR,

336 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovensko.

Preženite kašelj.

z Schellentragerjevim prsnim balzamom. Hitro ozdravi kašelj, prehlad ali pa denar vrnemo. 25 in 50 centov.

Rejenčeva osveta.

V resnici je bilo več sena tamkaj, nego ga je v treh urah moč pokositi delavskim močem, katerim je razpolagal ta dan Peter Svetlin, pa on je rad tako cenil, češ, potem boči, pridneje pritisnali koso k tloru.

V tem trenutku se začuje silen — dvojen krik tam izza spodnjih vežnih vrat: eden je prihajal, kaker so vsi slušavci takoj spoznali, iz grla matere Polone, drugi pa je tenak in bodeč, kakor krik zajčev, kadar ga pes zagrabi.

Peter, hlapca in Janezka devo vsi proti hiši, in iz kuhinje priteko tudi dekli in domaća hčerka.

"Torej — to si dobil nočoj!" vpije Polona, in na lichih ji je videti, da jo čisto druga jeza grabi, nego edino ta, da je tu dojenček pod njeno streho, ki ne bo ž njim vedela sedaj ni kam nako.

"In — kje je pa mati?" deje Peter ravnodušno.

"No, ti boš pač vedel — kje je!" se zatogoti Polona. Hlapca se sreje v ozadju, in to ženo še bolj razburji. — "Ah, tako menda ste vsi sparozumljeni? Na — tu ga imaš — jaz pa grem!"

Sedaj Peter ne ve, bi se li smejal ali jezik. Pa prijena mu dobrota zmaga takoj nevoljo, in šeč se vzame kričeče dete v roke in ga da Janezku, veleč: "pogledimo, ali mati še spi — kali?"

"Kaj bo spala?" vpije Polona: "vse je prazo. Ležala je pač tam v kamri, a sedaj je ni, in samo tale otrok je vpil tam notri."

To je pa tudi Petru zagoteka, da strmeč pogleda ženo.

"Ali je ni tam?"

"Ni je, in je ni! Kdo ve kaj ste uganjali po noči?"

"Ah — mati, prav nič," se oglesi eden hlapcev, ter razlagajo, kaj in kako je bilo, ko so tukaj sprejeli v hišo. — Medtem brska Peter po kamri, in ko se vrne, se ozira po domaćih, kakor bi hotel pri vsem pomoci iškati.

"Ni je! — Kam je ušla baba?" reče skoro plaho, kakor bi se hal, da se je zgodilo s tem begom nekaj usodnega zanj in za njegovo hišo.

Polona je potolažena, a — otrok — kam z otrokom?

"Iskali jo bomo! Ti Jurče, skoči, skoči gori proti Krašnji," — deje gospodar prvemu hlapcu. "morda jo uloviš, in pa gori na Brdu naznani gosposki — kaj in kako! Mi ne bomo redili tujih otrok."

Hlapcu je izvršitev tega nalogi ljubša, nego kočna v Šprikli, in zato se takoj odpravi na pot. A tudi drugi ne gredo kosit. Okolo dojenčka, ki jim je bil padel kar tako na vrat na nos v hišo, se vrti vsa družba; maldim je takoj priljubljen, dekla in domaći hčeri, ga pestujejo in gugljejo. Janezku se smili, drugi hlapci pa je prvi, ki izreče misel: "Obdržimo ga, mleka imamo dosti pri hiši!"

"Jaz ga ne maram!" reče Polona: "še tega nam je treba v teh žalostnih časih! Gosposka naj ga dene, kamor ga hote — Saj še ne vemo, kjer je kričen?"

To je bil razlog, ki je vse o supnil. SSam Peter ostane minren in premišlja nekoliko časa: potem pa reče: "Potripi. Polona. — Jurče bo babo našel, ako je le mogoče: ako je ne ulovi, potem grem k župniku, in ž njim se bova dogovorila. Sedaj dajte fantičku mleka, da ne bo tako silno vpil!"

"Pa ga nečem in ga nečem!" kriči Svetlinka, "to je rokovnjaški otrok; iz tega ne bo nikdar nič prida, in nam prinese nesrečo v hišo!"

"Oh mati, obdržite ga! Glejte, sedaj je že popolnoma minren!" se oglesi hčerka proše, in tudi drugi pritrujejo.

Sedaj nastopi še druga pomoč na korist otroku v podobi stare Petrove teče, ki ima preuzitek pri Svetlinovih, in s katero dobro ravnajo, ne le, ker so vobče dobri ljudje, ampak tudi, ker vedo, da hrani ona

še vrečico tolarjev, in o kateri sodijo, da jo dobri enkrat tisti, ki je najbolje ravnal s staro ženico.

Ta teta Urša se oglaši na stopnicah in ko ji dopovede dogodek minule noči, pritrdi takoj Petrovem predlogu; tem je usoda mladega bitja za sedaj odločena. Tudi mati Polona nima ugovora več.

Dopoldne stopi Peter v župnišče in povpraša, bo li treba dete, ki je komaj teden staro, in o katerem se ne ve, je li krščen ali ne, krstiti, da bo imelo vsaj pravo krščansko ime. Tam mu razlože, da se mora to na vsak način zgodi, ako se ne dožene kmalu, da je otrok že krščen: če se dobiti — bo pač vedela kaj o tem; ako pa ostane otrok zapuščen in ga je smatrati pravim najdencem, potem ga treba krstiti — pogojno, kakor veleva cerkev.

Zvečer se vrne hlapec Jurče s poročilom, da "babec" niso videli nikjer; od francoske vladde postavljeni župan na brdu pa mu je reklo, da morajo otroka obdržati v oskrbi, dokler se ne dožene kaj več o njem in njegovi materi.

"No, sedaj smo pa dobril!" se zasmije Peter "sedaj ostane pri nas!"

Svetlinovi so bili res dobriljude, in ta novi prišlec jim ni bil nikakor "nepridiprav", nego imeli so ga takoj kot svojega, kot domaćina, da skoro kot sorodnika. Ta morda nerazumljivi čut opazujemo na Kranjskem lahko se dandas, ko vidimo, da starši, roditelji izročujejo rejencem ali rejencam svoje domaćice ter odpravljajo lastne otroke s primerljivimi dotami. Na videz je ta čut neumljiv, a v resnici ni nič drugačega, kot izraz zaupanja do onega, o katerem se misli in sodi, da bo bolje ravnal z izročevalcem, nego lastni sin ali priženjeni zet; žalibog, da so rejenci mnogokrat boljši od domaćih otrok.

Čez teden dni, ko je bilo vse povpraševanje in iskanje po ubegli mladi ženi brezuspešno, nese otroka h krstu: Peter in teta Urša sta hotra in krstijo ga na ime sv. Andreja, — teta Urša je tako hotela, ker je bila mnenja, da ga bo ta patron najbolje varoval v nezgodi, ker je bil sam "križem križan": Peter pa mu da svoj priimek: Svetlin.

"Ako bo pošten in priden, — sij mene ne bo sram, da nosi naše "ime!" deje ponosno, kakoršen je naš gorenski kmet.

III.

Burni časi so bili tedaj na Kranjskem in zlasti, ko so se jela avstrijska oblastna umikati, tedaj je kar vrelo po cestni progi od Ljubljane do Učaka Naravno je, da se tudi francoska gospoda ni brigala za tak malo vprašanja, kakor je to, da je tuja žena pustila malega dojenčka v tuji hiši. Vse preiskovanje zastane kmalu in nihče več ne povprašuje, odkod se je vzel mali Andrejček. In ko pride vnovič dejela pod avstrijsko vlado, tedaj tudi Svetlinovi nihče ne drega in ne povprašuje, odkod je ta fantič: on raste, se igra, potem pase in naposlед je čvrst fant in velja, kakor bi bil porojen na tem domu, v tej občini:

"Kaj — ta pritepenec, ta rokovnjač! — V našo hišo dobimo lahko drugega zeta s tisočakom v rokah, — ne pa da bi takega redili!"

Tetino ugovarjanje in prigovaljanje ne pocmag ničesar. — In kako bi tudi? . . .

Gospodarstvo je šlo niz dol, in Tine že sedaj misli na bogatega zeta in na kot, ki bi v njem brezskrbno počival. Zato je vse pogajanje zastonj, temelj, ko tudi mati vse pritrjuje, kakor govoriti mož. Par tednov pozneje se lotita hčere, ko vidita, kako bleda in potrica hodi okolo in da svojega posla ne opravlja več tako veselo, kakor prej. Uspeh tega razgovora je tajna zaročna proti Andreju.

Služil jim je dosedaj pridno brez ugovora: po denarju, ki ga ima vknjiženega na posestvu ne vpraša nikdar, niti po obrestih, niti po plačilu za svojo službo. — A sedaj je v njiju očeh — pritepenec, rokovnjač, mlopričnež! — Treba ga odpraviti!

Gospodar Tine si izmisli izvrstno sredstvo.

V nedeljo popoldne sedi v krém; selskega župana — "rihtar" so mu tedaj rečli, — in ker veleva polič za policijem na mizo, ima kmalu lepo dnežbo domaćih veljakov okrog sebe

trov zet je ne gleda nič kaj prijazno, kadar prileže po stopnicah na dvorišče.

A vse drugače Andrej! Čut, da sta oba, teta Urša in on, kar nekako prislonjena ob to hišo, ju združuje v medsebojni ljubezni: do drugih ju navdaja pa zavest, da ima teta tu neognorekliko pravico do kota in živeča, Andrej pa darilo sto goldinarjev, ki mu ga je izgovoril Peter, ko je izročal zetu svoje posetivo, in ki ga terja sedaj lahko, kadar hoče, ko že izpolnil svoja leta. Polegtega pa domaći še vedno spoštujejo tisto vrečico tolarjev, ki jih hrani teta Urša nekje v svoji kamni.

Potoplene stopi Peter v župnišče in povpraša, bo li treba dete, ki je komaj teden staro, in o katerem se ne ve, je li krščen ali ne, krstiti, da bo imelo vsaj pravo krščansko ime. Tam mu razlože, da se mora to na vsak način zgodi, ako se ne dožene kmalu, da je otrok že krščen: če se dobiti — bo pač vedela kaj o tem; ako pa ostane otrok zapuščen in ga je smatrati pravim najdencem, potem ga treba krstiti — pogojno, kakor veleva cerkev.

Zvečer se vrne hlapec Jurče s poročilom, da "babec" niso videli nikjer; od francoske vladde postavljeni župan na brdu pa mu je reklo, da morajo otroka obdržati v oskrbi, dokler se ne dožene kaj več o njem in njegovi materi.

"No, sedaj smo pa dobril!" se zasmije Peter "sedaj ostane pri nas!"

Svetlinovi so bili res dobriljude, in ta novi prišlec jim ni bil nikakor "nepridiprav", nego imeli so ga takoj kot svojega, kot domaćina, da skoro kot sorodnika. Ta morda nerazumljivi čut opazujemo na Kranjskem lahko se dandas, ko vidimo, da starši, roditelji izročujejo rejencem ali rejencam svoje domaćice ter odpravljajo lastne otroke s primerljivimi dotami. Na videz je ta čut neumljiv, a v resnici ni nič drugačega, kot izraz zaupanja do onega, o katerem se misli in sodi, da bo bolje ravnal z izročevalcem, nego lastni sin ali priženjeni zet; žalibog, da so rejenci mnogokrat boljši od domaćih otrok.

Erk, ko spravlja žito v spodnji kozolec, poneha Andrej, ki vklada snope, ter sede na "hlapca", visčega na latal.

"Polonica, — bi li me hotela rada imeti?" reče potihoma.

Ona zardi in vrže pšenični snop ob tla.

"Beži, beži, prismoda! Kaj bi tako govoril?" Obrne se v stran in pobere počasi zoper snop.

"Jaz mislim, Polonica, ko bi se midva vzela? Saj oče ne bo hudi, kaj misli?" reče Andrej, še vedno na hlapcu sedeč.

"Pa povprašaj!" se zasmije dekle.

"Ali je tebi prav tako?" vzlikuje on veselo.

"Pusti to!" pravi ona, "tu imaš snop, in vloži ga!"

Rekši mu pomoli snop in vsa rdeča je v lice

Andrej se vzvraha na hlapcu, in nobeden ne govoriti več, ampak oba hitita z delom, kar je bilo s tem hotela zakriti svojo duševno razburjenost, veselje in srče.

Nihče domaćih, samo teta Urša izve o tem razgovoru, in ona je zadovoljna. Dejala je tudi, da bo govorila prvo besedo s starši.

In govorila je res; pa — s kakim uspehom? Najprvo pri starem očetu — Petru. Ta kima in kima — vseeno mu je tako ali tako, da ima le svoj živeč v svoj tobak. Mlada dva, sedaini gospodar, Tine mu je ime, in žena njegova, pa jameška kričati na ves glas:

"Kaj — ta pritepenec, ta rokovnjač! — V našo hišo dobimo lahko drugega zeta s tisočakom v rokah, — ne pa da bi takega redili!"

Tetino ugovarjanje in prigovaljanje ne pocmag ničesar. — In kako bi tudi? . . .

Gospodarstvo je šlo niz dol, in Tine že sedaj misli na bogatega zeta in na kot, ki bi v njem brezskrbno počival. Zato je vse pogajanje zastonj, temelj, ko tudi mati vse pritrjuje, kakor govoriti mož. Par tednov pozneje se lotita hčere, ko vidita, kako bleda in potrica hodi okolo in da svojega posla ne opravlja več tako veselo, kakor prej. Uspeh tega razgovora je tajna zaročna proti Andreju.

Služil jim je dosedaj pridno brez ugovora: po denarju, ki ga ima vknjiženega na posestvu ne vpraša nikdar, niti po obrestih, niti po plačilu za svojo službo. — A sedaj je v njiju očeh — pritepenec, rokovnjač, mlopričnež! — Treba ga odpraviti!

Gospodar Tine si izmisli izvrstno sredstvo.

Danes je poseben dan. "Rilutar" je dohil ukaz, da treba nekaj vojakov, novincev postaviti k domaćemu polku; tistar pa se tedaj ni vrnil tako, kakor dandanes. Sedaj dobri vsak, ki je dopolnil dvajseto leto, listek v roki in s tem zavest, da ima teta tu neognorekliko pravico do kota in živeča, Andrej pa darilo sto goldinarjev, ki mu ga je izgovoril Peter, ko je izročal zetu svoje posetivo, in ki ga terja sedaj lahko, kadar hoče, ko že izpolnil svoja leta. Polegtega pa domaći še vedno spoštujejo tisto vrečico tolarjev, ki jih hrani teta Urša nekje v svoji kamni.

Potoplene stopi Peter v župnišče in povpraša, bo li treba dete, ki je komaj teden staro, in o katerem se ne ve, je li krščen ali ne, krstiti, da bo imelo vsaj pravo krščansko ime. Tam mu razlože, da se mora to na vsak način zgodi, ako se ne dožene kmalu, da je otrok že krščen: če se dobiti — bo pač vedela kaj o tem; ako pa ostane otrok zapuščen in ga je smatrati pravim najdencem, potem ga treba krstiti — pogojno, kakor veleva cerkev.

Takrat so morale občine dati gotovo število svojih domaćih fantov. Službena doba pa je trajala štirinajst let; kot milenij je oblek vsak cesarsko sukno, kot dozorel mož je je sleket in se je vrnil — ako se je pač vrnil. V občini pa je veljalo, da mora vsak, ki je izpolnil dvajseto leto, ali ki je sposoben, tja med vojake; ne, občina je moral datu svoje stevilo fantov v skrb, kjer so uvelišči še enega novinca, da bo polno število, ki ga je treba dati cesarju.

Tako priliko je ujel Svetlin zet, in sedaj razklađa občinskim možem, ki so prav danes v velikih skrbih kje in kako bi uvolili še enega novinca, da bo polno število, ki ga je treba dati cesarju.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.

"Našega Andreja vzemite! Meni ni žal po njem, vam pa tudi ne!" in ugovora ni od nobene strani.